

Bemutatkozunk

ÍRÁSOK SZERZŐI:

Ábrahámné Ágnes: Ági vagyok, 56 éves. 41 éve szeretjük egymást a Párommal. A Barátok Verslistának köszönhetek nagyon sok mindent, például azt, hogy nyomtatásban megjelenhettem. Ezúton is köszönöm! Súlyosbodó állapotom óta nem írok, régebbi verseimet küldöm szeretettel!

Balatincz Miklós: Úgy érzem, hogy az írás művészetében találhatom meg azt, aki a felszín alatt valójában én vagyok, a lényt, aki csak hosszú időn keresztül folytatott befelé figyelés és hallgatóság után érthető meg teljességében. Alapvetően így viszonyulok az íráshoz: a dolgok belső értelmét és kvintesszenciáját próbálom rajta keresztül megérteni, az élet különböző területein. Sokan voltak, akik inspiráltak az irodalom számtalan területéről, de én képtelen vagyok kiegyezni bizonyos tételek folyamatos ismételtetésével, és mindig újat szeretnék alkotni. Lényemmel és munkámmal igyekszem felnőni ehhez a magasztos eszméhez, és e cél megvalósításának szentelni az életemet (kitérők és széthullás nélkül), elvégre számomra az írás a teremtés és a kibontakozás legtokéletesebb eszköze.

Bazsó Éva Andrea (Korin): Budapesten születtem, 1961-ben. Jelenleg, Szigetszentmiklóson élek a családommal. Mesébe illő történet az enyém, mert többször megálmodtam, hogy KORIN néven fogok írni. Életem első verse 2009 őszén született meg. Jó érzés másokkal megosztani a gondolataimat, s ha ezzel örömet szerzek, az a legnagyobb ajándék.
„A vers, ahogy a virág -
KítáruL.
S a betűk képei, megmutatják -
Ki vagy.”

Berze Tünde: Az olvasás már gyermekkorában is kedvenc időtöltése volt. A könyvszeretet révén már bakfis korában is próbálkozott versírással – de akkor még nem túl elmélyülten. Érzékeny lélek: minden negatív és pozitív történés befolyásolja. Ha valami megérinti, gondolataiba sűríti, s igyekszik azokat papírra vetni. Kedvenc költői: Petőfi Sándor és József Attila. Utóbbi nagy költőnkkel nem véletlen a szimpátia, hiszen kisgyermekkorában bizonyos értelemben meglepően hasonlatos életsors volt, mint tragikus körülmények között meghalt költőnkélete. Művei az „Erogén mosoly” c. antológiában olvashatók. 2007-ben, 2009-ben LIM Irodalmi Emlék-díjat kapott.

Bihary Zsoltné: Hatvanhét éves nyugdíjas pedagógusnő vagyok. Harmincnyolc esztendeig orosz és francia nyelvet oktattam egy budapesti középiskolában. Az utóbbi időben főfoglalkozású készenléti nagymamaként definiálom magam, aki ugyan rendszeresen, de ritkán írogat is. Ahogy az ihlet diktálja. Amúgy 1974 óta. A művészetek – bár hivatásos gyakorló művész nem lett belőlem – befogadói szinten egész életemet végigkísérték. Publikálni 1993 óta áll módomban. Különböző önerőből születő antológiákban – és újabban az interneten – jelennek meg verseim.

Bodó Csiba Gizella: Budapesten élek lassan 40 esztendeje, az írás még korábbi időben kezdődött. „Meztelen gondolatainkat nem könnyű mások elé teríteni” – írtam egyik első megjelent könyvem hátoldalán. Ez évben már a 15. önálló kötetem született meg. Több irodalmi folyóiratban s antológiában jelentek, jelennek meg írásaim. A Barátok Verslistánál, a KLÁRIS Irodalmi, kulturális folyóiratban és antológiában, a KALÁKÁban, valamint az Irodalmi Rádiónál. Több pályázaton értem el helyezéseket. A Barátok Verslista Publikációs Díját, a KLÁRIS Irodalmi NÍVÓ-Díj II. fokozatát ítelték nekem, s ezek is mind további munkára ösztönöznek. Felkéréseket kapok

könyvajánlók, előszók megírására, s ezek is mind megtisztelő feladatok számomra.

Fentebb idézett könyvem záró sorait ma is vallom: „ha egyetlen mondattal, szóval valakinek adni tudtam, vagy segíthettem az útján, már nem volt hiába, hogy kitértam szívem diktálta gondolataim kapuját.”

Boga Bálint dr.: Orvosíró vagyok. Tizenhét éves korom óta írok verseket, akkor már megjelent egy versem. Az orvosírók körének alapító és folyamatosan aktív tagja vagyok. Szeretem a legkülönbözőbb versformákat, a hexametertől a haikuig. Az utóbbi évtizedben esszéket és elbeszéléseket is írok, amelyekben immár több mint hét évtized életélményeiből merítek. Az esszék nagy része az orvostudomány és a művészetek kapcsolatával foglalkozik. Írásaim folyóiratokban és antológiákban jelennek meg. Orvosszakmai írásaim főleg a gerontológia tárgykörét ölelik fel.

Bor Erika: 1978, Békéscsaba. Apahiány. Anyagcserebetegség. Gyula. Érettségi. Oskolák. Eredmények. Remények. Küzdelem és kapaszkodás. Egészséges életmód. Sport. Hegyek, utazás. Kórház, mint munkahely. Sorsszerű buta szív. Szerelmek. *Mire jó az ember?* – elmélkedések. Mindenhol mindenkinek megfelelések. Szabályok, követelmények. Firkáskodás. Kisrádió. Utolsó találkozás. Ölelés. „Az igazi álmok megvalósítása lehetetlen, szinte emberfeletti erő kell hozzá... Írjon... – megörökítheti színes egyéniségét.” London. Honvág. Kudarc. ÖSSZEOMLÁS! Pályagörbület. Állástalanság. Nélkülözések. Igazságtalanság. Tanfolyamok. Bizonyítványok. „*A fény harcosa vagy...*” Kitartás. Vasakarát. Hit. Könny – s ott közöny. Újságcikkek. Novellák. Pályázatok. Antológiák. Távol a fénytől. Kismadár. Végtelen. Képzlet. Édesanyám. Szeretlek... Mélység. Magasság. Közelség. Távoltság. Alkotok. Finnországban megnyugvás.

Budai István: 1950. január 24-én, Eleken születtem. Jelenleg Szatymazon élek. A MÁV-tól vonultam nyugdíjba.

Megjelent műveim: Fényben és homályban (versek) 2007, Sugarak az őszből (versek) 2008, Képzeletünk szárnyán (antológia) 2009, Kardoskúti Antológia (2009), Így születik a vers (antológia) 2009, Gondolatok értéke (antológia) 2010, Kardoskúti Antológia (2010), Sodrásban 2010 (antológia) 2010, Zengő Fény (antológia) 2010, Felfeszülve a szivárványra (versek) 2010, Kék madár a hegyek ormán (antológia) 2010, Őszidő III. (antológia) 2010.

Elismerések: Pro Bono díj (2008), Déli Tükör díj (2008), Kardoskúti Nyugdíjas Vers- és Prózaíró Verseny különdíj (vers) 2009, III. díj (2010), Őszidő Nyugdíjas Vers- és Prózaíró Verseny kiemelt díj (vers) 2009, Kék madár a hegyek ormán (vers) III. díj (2010), Őszidő Nyugdíjas Vers- és Prózaíró Verseny (vers) Elismerő oklevél (2010).

Tagság: Szegedi Amatőr Alkotók Köre (titkár), Pécsi Művészkör, Miskolci Irodalmi Rádió.

Czegény Nagy Erzsébet: Mindenkor mély alázattal rendelem alá magam a költészetnek. Egyik versemből idézve:

„Nem voltam híve soha vagyonnak,
dicsőségnek, csak akartam
lenni éneke a létnek,
zenéje a mának,
kire napsugarak vágynak melegséget.
Csak magamhoz akartam ölelni
a mindenséget.”

Továbbra is tárva a karom, és magamba fogadok minden rezgést, amit ez a lüktető s mindig változó világ elébem tár, s aminek én is egy része vagyok. Aztán megpróbálom úgy az olvasók elé tárni ezt az élményrengeteget a költészet nyelvén, hogy a látható valóságon kívül a csodát is lássák, s átérezzék, még akkor is, ha nemcsak szépség és bűvölet, de néha fájdalom és szomorúság övezi. Írói hitvallásom: „ne hirdessük fen-

nen, hangos szóval, hogy itt vagyunk, mert a föld úgyis érzi, ha magvető járja”. 2010-ben megkaptam az Amatőr Irodalomért Verslista Díjat írásaimért.

Csoma Gábor: 1973-ban születtem Győrben. Jelenleg Győrben és Bécsben élek.

Hobbim az olvasás, a zene, kiállítások látogatása és az utazás. Nagyon szeretem a verseket, én hét éve írok. Írásaim többnyire az általam átélt érzésekről, a szerelemről és a halálról szólnak. Jelentek meg már verseim nyomtatásban, de jelenleg is a barátaim képezik a fő „közönségemet”.

✠ **Elek Katalin:** A verseket, az irodalmat azóta szeretem, hogy megtanultam olvasni. Úgy érzem, a kimondott és a leírt szónak is lelke, története van. Tinédzser koromban születtem az első írásaim, aztán hosszú szünet után 2008 decemberében írtam a következő első versemet. Szerencsének érzem, és nagyon örülök, hogy a következő évben találkoztam a Verslista egyik pályázatával, és rövidesen személyesen is megismerhettem ezt a közösséget. Verseimben a test-lélek-szellem örök-idők óta megfogalmazott egységét és az ebben rejlő fantasztikus lehetőséget próbálom megragadni, a korlátok és a nagyság megtapasztalásával együtt. Jelenleg egy kapott életfeladat kapcsán a változtatás nehéz, mégis felszabadító útját járom. Sok gondolat megszületett már bennem. Most várom, hogy ezek kimondható és leírható szavakká formálódjanak.

Katalin fájdalmas betegség következtében idén márciusban elhunyt. Emlékét megőrizzük!

Erős Tímea: 19 éves egri lakos vagyok. Jelenleg még tanulok. Szüleim és testvéreim nincsenek. Anyai nagyanyámmal élek. Édesanyámat egy pár éve elvesztettem, de nem volt kihez fordulhattam volna, így kezdtem el a belső érzéseimet és az emberi értékeket papírra vetni.

Valószínű, hogy a Sodrásban 2011 című antológiában megjelent művek mellett az én verseim csak kezdő és ügyetlen próbálkozások, de a verseim átvezettek sok akadályon, és segítettek utamon. Ezért remélem, hogy lesz, aki ezeket a próbálkozásokat is szívből és szívesen olvassa.

Fazekas Margit (Szomorúfűz): Egy régi, októberi napon, a Mérleg jegyében születtem. Több évtizedes könyvtárosi munkám során végérvényesen elkötelezettje lettem a könyveknek, a zenének, az irodalomnak. A szépség, a nyíltság, az őszinteség, a szeretet fontos számomra. Szeretek álmodozni, hiszen ott szabadon szárnyalhatok. Az 1980-as évektől – mióta tolokocsiba kényszerültem – írom ki magamból az érzéseimet, a gondolataimat, a fájdalmamat, sorstársaim és a magam harcait, küzdelmeit. Topikot is, és – 2007 óta – magas olvasottságú irodalmi blogot is szerkesztek barátaim segítségével a következő helyen: <http://szomorufuzike.freeblog.hu>. Írásaim első sorban itt jelennek meg, de több antológiában is olvashatók. Nagy öröm számomra első önálló verseskötetem megjelenése: Rezdüléseim címmel.

Gere Irén: Ember vagyok. Titkok nélkül. Titkom, ha volna is, ellopná az Éj, széthordaná a Szél, kifecsegnék a madarak. Nem szeretem a titkokat!

Szeretem a pillanatot, amit rögzíthetek a papírlapon. Ezekből a pillanatokból állnak össze emlékeim, az egész életem. Ismerj meg engem! Minden versemmel közelebb kerülsz hozzám...

Golán Angéla Gabriella (Gambia): 1968. december 7-én születtem a művészek városában, Szentendrén. Apám által, aki szobrász, már korán lehetőséget kaptam arra, hogy a művészek életébe és munkájuk világába betekinthessek.

Már gyermekkoromban többször eltévedtem az irodalom rejtelmes útjain. 1984-ben Németországba kerültem. 1987-től

kezdttem el próbálkozni a gondolataimat és érzelmeit németül leírni. E mellett igyekeztem az anyanyelvemet ápolni és fejleszteni. 2004-ig azonban inkább passzívan használtam a magyar nyelvet. Kislányom születése után azonban az aktív anyanyelvhasználat mindennapossá vált, és nagy örömmel vettem észre, hogy gondolataimat egyre sűrűbben magyarul fogalmazódnak meg. Így kezdtem el szabadidőmben az élet sokrétű befolyását magyarul is feljegyezni.

2008-tól tagja vagyok a Barátok Verslistának. 2009-től mostanáig több verslistás antológiában és folyóiratban jelentek meg műveim. 2010-ben, a Verslista fennállásának 10. évfordulóján, az Amatőr Irodalomért Verslista Díjjal tüntettek ki, melyet életem eddig egyik legnagyobb megtiszteltetésének tekintek.

Gósi Vali: Nekem a versek, a könyvek, az irodalom: élet és halál. Nekik köszönhetem, hogy hálás vagyok a létezésért, és – bár megmutatta legkegyetlenebb arcát is – nem hívom, de nem is félem a halált. Nekem a rím, a ritmus: a lét dallama. A boldogság és a fájdalom muzsikája. Olvastam egy véleményt a kötött versről, ahol a kritikus valahogy így fogalmazott: „a vers írója kierőszakolja magából a rímeket, feláldozva a mondanivalót is”. Én erről másként vélekedem. Ha lelkem hangjait versbe szedni készülök, előtte már hosszan muzsikál bennem az örömteli ritmus, vagy szomorú dalra kél a bánat, és szinte ösztönösen, lágyan köréje gyűlnek a dallamos verssorok. Nem érzem úgy, hogy rabságban tartják gondolataimat a rímek, a ritmusok, és ma már tudom, hogy a vers, az irodalom szeretete létünk értelme lehet: élni segít, és meghalni tanít. Nekem a vers a lelkem is.

2011-ben megkaptam az Amatőr Irodalomért Verslista Díjat az írásaimért.

Györke Seres Klára: 1933-ban születtem Kolozsváron. Diplomámat Moszkvában (ösztöndíjasként), majd Kolozsvárott, a Bolyai Tudományegyetem Bölcsészkarán szereztem (oros,

magyar és román nyelvekből). 1988-ban – visszahonosodván Magyarországra – tovább képeztem magam a gyógypedagógia, autizmus, logopédia és általános diagnosztika szakterületein. 2001 óta írok (verset, prózát). Irodalmi Körök (Krúdy, Kláris, Táncsics, KEK, Tamási Lajos, Váci Mihály, Barátok Verslista) tagjaként pályázatokon Nívódíjakat, Írói Art Aranyoklevelet, Emléklapokat, helyezéseket nyertem. Antológiákban, irodalmi lapokban, honlapokon jelennek meg az írásaim. Megjelent köteteim: Álomkert (2005); Rímek, Szép az élet (2006); Álmaim, Emlékeim (2009); Quatrain (2010).

Hajdu Mária: Nem szeretek bemutatkozni! Ugyanaz a sablon: Hajdu Mária néven publikálom az írásaimat... stb. Inkább kérek mindenkit, akinek tetszenek a Sodrásban 2011 antológiában megjelent verseim, keresse fel a megújult honlapomat: www.hajdumaria.hu. Itt bővebben bemutatkozom, nem csak a költészetemmel, hanem prózai írásaimmal, meséimmal és fotóimmal egyaránt. Kellemes kapcsolódást kívánok minden olvasómnak.

Hanyecz István (Stefanicus Hungaricus Firkász): 1946. december 25-én, Garán születtem. 1971-ben kötöttem házasságot Lám Etelkával. Nehéz, embert próbáló évek következtek. 1978 óta élünk Svédországban. Ma mint nyugdíjas, irodalmat, sportot szerető ember élem a hétköznapjaimat. Az írás gondolta lassan érett meg bennem. Hangos gondolatimat, az írott szót, a verselést körülbelül 1990 óta művelem; nagyjából tizenöt éve kapcsolódtam be – „firkáim” révén – különböző magyar honlapok életébe. A Barátok Verslista tagja vagyok és operátorként is segítem a Lista éltét és részt veszek a hétköznapjaiban.

2005-ben jelent meg Napfogyatkozás Etelkával *a Duna partján* című önálló kötetem.

2007-ben megkaptam az Amatőr Irodalomért Verslista Díjat.

Horvát Gábor: 1987-ben születtem Kecskeméten.

Mindig is közel állt hozzám az írás. A korábbi években inkább tudományos igényű munkákkal foglalkoztam, mintsem szépirodalommal. Csupán pár hónapja adtam fel a történelmi és jogi témájú elemzéseket, és kezdtem novellákat alkotni. Új hobbit sikereseznek mondhatom, hiszen eddig öt írással nyertem különböző pályázatokat.

Verseket csak elvétve tudok kicsiholni a lelkemből: az antológiában a második számú szerepel. Összefoglalva, ebben a tekintetben még inkább zöldfülű vagyok. De annál lelkesebb!

✚ **Horváth Jenőné:** A Balaton-felvidék egy kicsi, csendes, gyönyörű falujában születtem és élt Vászolyon. Szerette a faluját, az ott élő embereket és a természetet. Eleinte alkalmakra, megemlékezésekre faragott strófákat, majd gondolatait, érzéseit gyakran papírra vetette. Szeretett volna valami maradandót hagyni az utókornak, és hiányolón kereste a – mára kihalt – régi, önzetlen emberi érzéseket.

Horváthné Gergely Edit: Középiskolai tanár vagyok Esztergomban. Néhány éve verselek, és nagy örömet jelent az írás. A kezdeti rácsodálkozás után az előző évben első számú kedvtelésemmé lépett elő. Idén pedig – bár nem túl gyakran ragadok tollat – az önkifejezés e módja tudatosan is részévé vált az életemnek.

Jószay Magdolna: Debrecenben születtem 1956-ban, itt is élek. Kiadóban dolgozom szerkesztő-korrektorként. Mindig szerettem az irodalmat, írogattam is, viszont tudatosan csak az internet hatására kezdtem verseimet nyilvánosság elé vinni. Két önálló kötetem van, az egyik *Aranygondolatok* címmel saját olvasmányaimból kézzel kigyűjtött idézetgyűjtemény, mely 2006 tavaszán jelent meg; valamint önálló verseskötetem *Szív-*

hang a kövek mögül címmel, mely kerekén 400 versemet tartalmazza. Több irodalmi csoportban, oldalon tag vagyok, eddig 16 antológiában jelentek meg verseim, valamint macskás történeteimet *A macska* magazin közli rendszeresen 2,5 éve. Verseimben éppúgy jelen vannak életünk örömei, mint gondjai és tragédiái; érzelmek, gondolatok, benyomások; a természet- és állatszeretet.

Kamarás Klára: Pécsen születtem 1932. december 18-án. Gyerekkoromtól vonzott az alkotó munka, de sokáig nem találtam utat az érvényesüléshez. Kaskó István biztatása és a számítógéppel való megismerkedés segített hozzá műveim publikálásához. 2002-óta a www.kalaka.com szerkesztőségi tagja vagyok. 2003-ban a Fullextrán megnyertem a lap első nagy pályázatát, a „Publikáció és kommunikáció”-t. 2006-ban a Barátok Verslista az Amatőr Irodalomért Verslista Díj „Publikációért”, majd 2009-ben a „Közösségért” kategóriában díjjal jutalmazta munkámat. 2010-ban az Irodalmi Rádió szavazásán első lettem. Kilenc önálló kötetem van.

Kauer Csilla Mária: Gyerekkorom kedvenc elfoglaltsága az olvasás volt, legfőképpen szépirodalmi könyveket forgattam szívesen. Jókai Mór és Victor Hugo művei meghatározó hatással voltak rám. 13 éves koromban írtam az első versemet, amely két évvel később az iskola újságban is megjelent. Szentendrén nőttem fel, korán kerültem el otthonról, kollégiumban és később albérletekben éltem, mialatt a tanulmányaimat – állandó munka mellett – elvégeztem. A Szent István Egyetemen mérnöki végzettséget szereztem, ennek köszönhetően ma szakmai elemzések és pénzügyi dokumentációk megírásával keresem a kenyerem. Az irodalom iránti szeretet végigkíséri az életemet, ha a belső készletnek már nem tudok ellenállni, verseket, esszéket és újabban könyvet írok, mely tevékenységemet a családom is támogatja.

Kellős Éva: Fossziliát égetek: évezredes szavakat dobok versmáglyára. Kísértet-író vagyok: táncol a kezem alatt a papír. Emberlelkem van: hiszek a szó-mágiában. S ha néha rám lehel az Isten, párájából kicsíráznak a gondolatok.

Keszy-Harmath Dániel: 1984-ben születtem Budapesten. Itt végeztem a középiskolát, szereztem egyetemi diplomát az ELTE-BTK-n, s most ugyanitt írom doktori disszertációm alkalmazott nyelvészet szakon. Magyar nyelv és irodalom szakos középiskolai tanár vagyok, pedagógusként szívügyem a nevelés és tanítás, s az ismeretek átadása mellett kicsit magamból is mutatni. Erre kitűnő alkalom az írás is, amivel kis-korom óta foglalkozom. Grafomán vagyok, regényt, novellát, verset, naplót, fiktív és valódi leveleket, telenovellát is írtam már életem során, és még korántsem értem el a csúcsra. A Barátok Verslista tagja vagyok, a társaság kiadványaiban jelentek már írásaim. A lista operátoraként a havi pályázatokért, játékokért, a lista rendezvényeiért, találkozóíért vagyok felelős, valamint én szerkesztem a Képzeld el... című folyóiratot is. 2011-ben megkaptam az Amatőr Irodalomért Verslista Díjat.

Kiara Croft: Csarnay (Vásárhelyi) Krisztina Veronika Születtem 1978.11.26-án, Szegeden. Háromgyerekes anyaként élem a mindennapjaimat. 1994 óta írok verseket, novellákat, esszéket stb. Idén megjelent írásaim a következő kötetekben jelentek/jelennek meg: Együtt (antológia), Gondolatesszenciák (antológia), Sodrásban 2011 (antológia).

Két blogot írok: egyrészt a való életről szóló verseimet, gondolataimat publikálom (<http://csarnaykrisztina.blogspot.com/>), másrészt egyéb írásokat: +18 verseket, novellákat is hozzáférhetővé teszek a neten (<http://kiaracroft.blogspot.com/>).

Több internetes lapnak írok cikkeket, de keresek olyan lapot, amely alkalmazna is, vagy szponzort, aki egy saját lap indításában segítene. Köszönöm a lehetőséget, hogy írásaim megjelenhetnek. Terveim között egy saját verseskötet és novelláim

megjelentetése szerepel még.

Elérhetőségem: krisztina.csarnay@gmail.com

Kiss Csilla: Elmúltam negyven éves, húsz évvel ezelőtt tanítónőként kezdtem a pályámat. Ma újságíróként dolgozom egy országos civil szervezet havi lapjánál, és mentálhigiénés tréningeket szervezek és vezetek fogyatékossgal élő gyermeket nevelő szülők számára. Gyerekkorom óta szükségét éreztem annak, hogy a benyomásaimat, gondolataimat papírra vessem. Naplóírásnál, egyszerű verseknél, rövid szözszeneteknél tovább nem jutottam. Fiam orvosi műhiba miatt ma halmozottan sérült, nem beszélő fiatalként éli velem az életét. Személyes tragédiám, haragom az évek alatt tapasztalattá szelídült. Mélyebb önismeret, a világ tudatosabb szemlélése, belső világom és félelmeim megismerése és egy, a szavakon túli kommunikáció felfedezése lett az eredmény. A fiammal való különleges kapcsolatból nyertem bátorságot, hogy a tapasztalataimat másokkal is megosszam az írásaimon keresztül. Ha hosszan egymás szemébe nézünk, én kapom el hamarabb a tekintetem. Negyvenévesen értettem meg, csak az képes a mélységet elviselni, aki már ismeri, és ő megismerte azt.

Kondra Katalin: Csíkszeredában születtem 1975. április 28-án. Négy éve vagyok tagja a Barátok Verslistának. 2010-ben megkaptam az Amatőr Irodalomért Verslista Díjat írásaimért. Azért írok, mert nincs nyugtom, amíg a bennem zakatoló gondolatok és kavargó érzések ki nem szabadulnak testem rejtekéből. Mindent úgy látatok a külvilággal, ahogy a lelkemen átáramlik, és így olyan lesz, amilyené én formálom. Aki az írásaimat olvassa, engem is megismer.

Kovács Anna: Jó kommunikációs készséggel és kreativitással megáldott, kedves ember benyomását keltő, félénken magabiztos, higgadtan féktelen, segítőkészen magának való, Tiszántúlról származó, huszonéves fővárosi bölcsész elsősorban

meghitten abszurd novellák káros szélsőségektől mentes, robanékonyan monoton kibontakoztatását vállalja, akár többműszakos beosztásban.

Kulcsár Máté: 1991. december 31-én születtem Keszthelyen. Most a Pécsi Tudományegyetem Természettudományi Karán hallgatok biológiát. A versírás nálam nem csupán egy „hobby”, hanem az életem része. Olyan, mintha a naplóm lenne a füzetem, és benne a versek: naplóbejegyzések. Én így tudom leírni a gondolataimat, vágyaimat és a véleményemet az életről. Nem tartom magam költőnek, de aki ismeri a verseimet, az engem is megismerhet a verseim által.

Lázár Nelli: Tatabányán születtem 1964-ben.

Jelenleg is itt élek.

Foglalkozásom fogorvosi asszisztens,
fogászati klinikai higiénikus.

Munkám mellett érdeklődési területem:
irodalom, fotózás, festészet.

Vállalkozó típus vagyok, szeretek új
dolgokat megismerni.

Nálam a gondolatok rímek formájában
csak két éve születtek újra.....

Mayer Zsó: Hanich Györgyné (Mayer Zsó) vagyok.

Gondolataimban gyakran alkottam, játszottam a szavakkal, hogy majd egyszer formába öntöm. Sete-suta „lépésekkel” elkezdtem az írást. Először csak magamnak, az íróasztalom fiókjának. Aztán bátoritanul egy honlapon közzétettem egy írássomat. Jött a biztatás: alkoss, ne csak a magad öröme! Az írás életem része lett... Alkotásaim több antológiában és irodalmi folyóiratban olvashatók. Egy kis bakonyi faluban születtem 1952-ben. Innen indultam s ide – a gyökereimhez – térek vissza gyakran írásaimban. Az irodalom világa közel áll hozzám. Az ízléses humor üdítőleg hat rám.

Máté László: Budapesten születtem, 1955. július 19-én, és itt élek ma is. Nős vagyok, két gyermek (egy leány: Anna és egy fiú: Gergő) édesapja. Több amatőr irodalmi portálon is publikálok, emellett tagja vagyok a Veszprémi Amatőr Művészek alkotó körének. Írásaim közel tucat antológiában, különböző válogatásokban nyomtatva is megjelentek. Emellett rendszeresen jelennek meg írásaim a Csillagfény irodalmi folyóiratban. 2009-ben pedig valóra vált minden író ember álma: válogatott novelláim, verseim és egy kisorádiójáték „XXI. századi magány” címmel könyv formában is megjelent. 2010-ben jelent meg első regényem „Családfa” címmel. Számomra még egy óriási sikert hozott ez az esztendő azzal, hogy a 81. Ünnepi könyvhéten mindkét kötetem jelen lehetett. Jelenleg két regény megírásán dolgozom.

Dr. Milbik József: 1961-ben születtem Debrecenben. Négygyerekes pedagógus családban nőttem fel Létavértesen, a Dél-Nyírség és az Érmellék vidékén. Gimnáziumi tanulmányaimat Hajdúböszörményben végeztem. Gyógyszerész diplomát a szegedi SZOTE-n, analitikusi és mikrobiológusi szakgyógyszerészi képesítést a budapesti SOTE-n szereztem. Nős vagyok. Két lányom lakhelyünkön, Debrecenben egyetemista, két fiam Pannonhalmán gimnazista. Örömmel és sokat vagyok a természetben. Szabadidőmet túrázással, kerékpározással, írással-olvasással, művelődéssel töltöm legszívesebben.

Molnár József Bálint: 1940 novemberében születtem Szekszárdon. Nagydorogon nőttem fel. A középiskolát Pécssett jártam. Az ELTE matematika-fizika szakán diplomáztam 1965-ben. Rövid tanítási gyakorlat után mint számítógépes programozó helyezkedtem el. Munkám mindvégig a számítógéphez kötött, egészen nyugdíjba vonulásomig. Tíz évet dolgoztam német nyelvterületen. Csepelen lakunk 1975 óta. A verselés,

kisebb prózák írogatása régóta kedvenc időtöltésem, azonban csak nyugdíjba vonulásom után jelentek meg az írásaim. Többek között a KLÁRIS és a budaörsi Rímkovácsok nevű irodalmi folyóiratban stb., valamint antológiákban, pl. a debreceni TÜKÖRKÉPÜNK, a pécsi TOLLFORGATÓK címűekben stb. Szívesen fordítom német kötők verseit. Írásaim olvashatók a <http://verseim.uw.hu> weboldalon.

2010-ben megjelent kötetem „Emlékeim hullámai” címmel.

Molnár Szilvia: A Szűz jegyében születtem 1973-ban. Szegeden élek, és könyvtárosként dolgozom. A tinédzserkori, első szerelmes verskezdemények után is folyamatosan írogattam magamból/magamnak, ám 2001-ben nyitottam a világ felé is. Onnantól számítható körülbelül a tudatosságom az írás terén. Különböző országokkal és stílusokkal foglalkozva a haiku lett a kedvencem. Ebben szeretem magam leginkább kipróbálni. Haikuimmal második alkalommal lettem a Napkút Kiadó országos pályázatán nyertes versközlő, s jelenhettem meg a Napkút folyóirat aktuális haiku-különszámában. Az írást terápiának érzem – mint ahogy akként is alkalmazzák a klinikai gyakorlatban –, amikor a szervezetem jelzi: szeretne megszabadulni a kínos, már-már elviselhetetlen feszültségtől. Ettől függetlenül nem vagyok klinikai eset, legalábbis remélem. :-)

Móricz Eszter: Debrecenben születtem. Írogatással már kamaszkorom óta foglalkozom. Az irodalom szeretete mindig is meghatározó volt számomra: amolyan családi örökség. A szépirodalom, a versek lételememmé váltak. 2005 szeptemberére óta jelentek meg igazán írásaim: először a Netversek, majd a Barátok Verslista, a Forrás, a Napsziget Íróklub, a Művészetek Forrása és a Kaláka honlapjain. Nyomtatásban a Jelen-Lét, a Sodrásban című antológiákban, a Napsziget és a Képzeld el... nevű folyóiratokban, valamint a Torontóban megjelenő magyar nyelvű folyóiratban, a Naplóban. Eredeti foglalkozásomat is így választottam: nyomdász lettem, betű-

szedő. Mára már a számítógépes technika kiszorította „ólmos” szakmámat. Szerkesztő, montírozó, korrektor lettem. Két felnőtt gyerekem van. Nagyon pesszimista ember vagyok: ezt tükrözik a verseim is. Szeretem a természetet úgy, ahogy van, szeretem az embereket, szeretem a szépet s a jót... Úgy gondolom, ha egy valaki is elolvassa az írásaimat, akkor már megérte tollat ragadni.

Nagy Ibolya: Néhány tanfolyam, még több tánc-kurzus, egy könyvtáros diploma – bár soha nem használtam –, irodai lét. És az angol nyelvvizsgám, erre különösen büszke vagyok. Ez volnék én (ez volnék én?), legalábbis a látható részem. Imádom a szót olvasva, írva, énekelve, emberek között... hegyet, vizet, földet, levegőt, fát, virágot, az Életet. A férjemet, a kertünket. A családot, a barátokat. És, persze, próbálom ezt a létörömet észben tartani, mert néha elfelejtődik, miként másoknál is. De az Utat meg kell tisztelni a figyelemmel. Figyelj!

Németi-Vas Katalin: Debrecenben élek születésem óta. Az irodalommal viszonylag korán, már gyermekkoromban elkezdtem kacérkodni. A versek mellett igen széles körben próbálkoztam más műfajokkal, úgymint: mese, novella, krimi, sci-fi történetek. Ebben a kategóriában *Nem vagyunk egyedül* című írásom az Új Galaxis magazin 7. számában jelent meg, míg a *Navigátor* című – egy barátommal közösen írt – novellánkból képregény készült. Ezen kívül közös verseskötetet adtunk ki a férjemmel 2008-ban, és ekkor jelent meg a mesekönyvem is, *Szeretnék egy mesét* címmel. A versek pedig állandó úti-társaim, életem minden mozzanatának kísérői és segítői.

Németi Zoltán: Debrecenben élek és alkotok. A kilencvenes évek óta foglalkozom írással, kezdetben verseket írtam, majd novella- és regényírás következett. 2007-ben *Sötétség tükre* címmel novelláskötetem, majd 2008-ban a feleségemmel kö-

zős verseskötetünk, a *Zarándokút Bábelba*, valamint *Ashcroft-szindróma* címmel tudományos-fantasztikus regényem jelent meg. Jelenleg a filozófia és a hagyományos versírás formabontása: a szabadvers, vagy canto írása foglalkoztat.

Huszdik, kis terjedelmű verseskötetemenél tartok.

A science fictiont illetően: mivel ebben a műfajban írok, egy új stílust próbálok bevinni a köztudatba. „Telítettsége” és magas mércéi miatt ez a műfaj – az idő előrehaladtával – egyre nagyobb kihívás, de motiváció is egyben.

P. Borbély Katalin: Pálmai Miklósnénak hívnak. P. Borbély Katalin néven írok. 1967-ben születtem Debrecenben. Jelenleg Hosszúpályiban élek. Tagja vagyok a helyi alkotó körnek, a Klárisnak, a Miskolci Irodalmi Rádióknak és a Barátok Verslistájának. Elsősorban prózát írok az életemről és a világ dolgairól. Írásaim megjelennek a *Kláris* újságban és antológiákban: a *Tükörképünk*, az *Örömszene az Irodalmatt a magyarnak* és az *Így születik a vers* című kötetekben, a *Sodrásban* című antológiákban, valamint a *7torony* irodalmi portálon.

Révész István: Születtem Magyarországon, Szegeden, 1962. 11. 12-én. A művészetben versírással és egyéb irodalmi írással 2010 óta, zeneszerzéssel és dalszövegírással 2000 óta foglalkozom. Születéstől nagyothalló (*dinamikai halláscsökkenés*), azonban zenei hallással rendelkező zenész, egyszersmind író vagyok. Az írás mellett, a nagyothallásom ellenére, vendéglátós és szórakoztató zenélésben is tevékenykedem. Írói példaképem: Ráth-Végh István. A „civil” szakmámban, mint méhészemester tevékenykedem. A zeneművészetben dalszövegeket is írok, különféle zeneműveket komponálok. Művészeti eredményeim azonban ma még kevésbé ismertek. Azt hiszem, különleges, saját művészeti jegyekkel rendelkezem, ami talán tükröződik a műveimben is. A <http://istvanrevesz.hupont.hu/> és a <http://istvanrevesz.freeweb.hu/> címeken található honlapjaim.

Schvalm Rózsa: Olvasni gyermekkoromtól kezdve nagyon szeretek. Fiatalkoromban is írtam néhány verset. Rendszeresen 2008 decemberétől írom verseimet. 2010 nyarán jelent meg az első verseskötetem. Tagja vagyok a Cserhát Művészkörnek, ahol pályázatra beküldött verseimért Art-díjat, és a Cserhát Nívódíj arany és ezüst fokozatát kaptam.

Tagja vagyok a Barátok Verslistának a Veszprém Megyei Alkotók Klubjának. Az ő kiadványaikban, valamint a *Déliabáb* és a *Sodrásban* című antológiákban (2010-ben) jelentek meg a verseim.

Szabó Edit Irma: Boltizárné Szabó Edit vagyok, írói néven Szabó Edit Irma. Családommal Sarkadon élek. Hivatásom óvónő, jelenleg óvodavezetőként dolgozom.

A Barátok Verslistának 2008 óta vagyok tagja, nagyon szerettem ezt az összetartó kis csapatot.

Verseim olvashatóak még az Irodalmi Rádióban, és a Héttoronyban. Nyomtatásban eddig 12 antológiában jelentem meg. Eredményesen szerepelek különböző pályázatokon. Ritkán írok, ilyenkor a bennem rejlő gondolatokat, érzéseket próbálok formába önteni. Önálló kötettem még nem rendelkezem.

Szabó Gitta (Schlemmerné): 2005 augusztusa óta vagyok tagja a Barátok Verslistának. A versírást itt fejlesztettem. Sok játék segített a fejlődésben. Kedvencem a *Szó-szövő* és a vers-átírás. Írásaim rendszeresen jelennek meg a Barátok Verslista saját kiadványaiban, egyéb pályázatokon, antológiákban és önálló kötetekben. 2009-ben több díjat is nyertem, köztük az Amatőr Irodalomért Verslista Díj „publikáció” kategóriájának díját is. Ez igazi meglepetés volt számomra. Írásaim több portálon is megjelennek, de leginkább a honlapomon olvashatók: www.gitta1961.gportal.hu

Szabó Kila Margit: 1939. szeptember 14-én, Budapesten születtem. 1943 őszén a Káli-medence kis falujába, Salföldre köl-

töztünk. 1944 januárjában öcsém és édesanyám elhunytak. Kis ideig apai nagyanyám nevelt, majd ő is a másvilágba költözött. Távoli rokonokhoz kerültem pár évre, akik mostohán bántak velem. Azután édesapám megnősült. Akkor jobb sorom lett.

Iskoláimat Salföldön, Balatonfüreden és Hőgyészen végeztem. Itt szereztem óvónői képesítést, és itt kaptam aranydiplomát is. Nyugdíjazásomig óvónőként dolgoztam.

3 gyermekem és 5 unokám van. Verseket először a plátói szerelem idején írtam, de elvesztek. Férjem halála óta ismét tollat ragadtam. Eddig 12 antológiában, több folyóiratban, hangos könyvben, és 3 önálló verseskötetben jelentek meg az írásaim. Tagja vagyok a Barátok Verslistának, a Veszprémi Alkotó Közösségnek, a Cserhát Művész Körnek. 2010. november 25-én itt aranyoklevelet kaptam.

Szabóné Horváth Anna: Hatodik éve, hogy tollat ragadtam. Főleg verseket írok, de akadnak prózák és novellák is szép számmal. Az emberi sorsok, a lelkekben megbúvó érzések és a természet szépsége ihlet meg leginkább. Tagja vagyok a Barátok Verslistának, a Veszprémi Alkotók Klubjának, a Cserhát Művész Körnek és a FullExtrának. Műveim Szabóné Horváth Anna néven jelentek meg irodalmi lapokban (Képzeld el, Napkút, Holnap magazin stb.) és antológiákban egyaránt. Néhány kisebb irodalmi díjat is a magaménak mondhatok, ami talán erőt ad, hogy továbbhaladjak a megkezdett úton...

Szepesi Zsuzsanna: Nyergesújfalu-Szentendre lakhelyű, írással is foglalkozó tanár vagyok, tagja néhány irodalmi portálnak. Szeretett költőm sorai lebegnek szemem előtt, valahányszor írok: „S ha a Lehetetlent nem tudtuk lebírni, / Volt egy szent szándékunk: gyönyörűket írni.” (Ady).

Mesékkal kezdtem, versekkel folytattam, s könyvelhetek el némi sikert is általuk: pályázatokat is nyertem velük.

Különféle szempontok szerint válogató antológiákban, mesekönyvekben, folyóiratokban jelentek már meg verseim, írása-

im, első önálló kötetem pedig 2011-ben jelent meg. Élményt, örömet szeretnék adni műveimmel. Okozzon oly örömet olvasásuk a tisztelt irodalomszerető embernek, mint a megírásuk nekem - ezt kívánom!

Takács Árpád: Felvidéki magyar vagyok. Mátyusföldön élek, Galántától nem messze egy kis faluban, (magyar nevén) Alsószeliben. Jelenleg a galántai Kodály Zoltán gimnáziumba járok. Jövőre érettségizem. Irodalom iránti érdeklődésem még a Felsőszeli Széchenyi István Magyar Tanítási Nyelvű Alapiskolában kezdődött jelentek meg a verseim magyar szakos tanító nénim jóvoltából. Ő fedezte fel jó fogalmazási készségemet, ezért több prózairó versenyre is benevezett. Emlékezetemben a Rákóczi Szövetség versenyei élnek még, amin háromszor is indultam, kétszer a nyertesek között voltam, s ezekért a jutalmam egy hét nyári – irodalmi – tábor volt Esztergomban. A másik említésre méltó a VI. Verszuhatag - Irodalmi alkotópályázat volt (2008), amikor második helyezést értem el az 1. kat. *Próza* indulói között. Ennek eredményeképpen (amire elsőként lehettem büszke) írásaim megjelentek a *Képzület szárnyain III.* gyermekírók antológiában. Imádom az irodalmat, ugyanennyire imádom olvasni is, de írni még jobban. Első számú hobbim az ornitológia, a természetjárás, ezért legtöbbször tájleírásokat szeretek írni, de elbeszélésekben, elmélkedésekben is szereztem már némi tapasztalatot. Versekkel még sohasem próbálkoztam. Kiskoromtól rajzolok. A fényképezés pedig már nagyon régóta érdekel, de csak most – a 18. születésnapomra – kaptam meg életem első komoly fényképezőgépét, amivel majd természetfotózni szeretnék.

Urbán Andrea: 1990-ben születtem Debrecenben, mióta az eszemet tudom, itt élek, itt végeztem a középiskolát, és jelenleg a Debreceni Egyetem magyar szakos hallgatója vagyok. Verseket már egész fiatalon írtam, de főként csak a megkönynyebbülésemre. Ugyanis a versírás nekem feloldozás, feszült-

ség-kiadás, a hirtelen túl erős, esetleg elfojtott érzelmek kiadása magamból. Terápia jellegű.

2011. február 16. óta szerves részévé vált az életemnek Valaki, akinek köszönhetem azt, aki most vagyok. Hogy kiteljesedhettem, magamra találhattam benne, felszabadultam, igazán önmagam lettem mellette. Hozzá szólnak a verseim. Szeretlek, Márk!

Valkócziné Katalin (kaktusz): Azok közé a kevesek közé tartozom, akiknek gyerekkorában sem jutott eszébe verset írni. Életemben leginkább említésre méltó a család, és az az időszak, amikor a gyermekeimet felnőtté cseperedésükig – szerető tanácsadóként – elkísértem. Mondhatom, hogy második gyerekkorom volt, hiszen velük érezve jártam az óvodát, iskolát. Örültem a sikereiknek, és sírtam, ha kudarc érte őket. Közben találkoztam egy nagyon kedves baráttal. Egyszer jött egy gondolat, mely hozzá kíváncszott, és én izgulva, vajon nem nagy butaság-e, elküldtem neki. A kedves barát meglepően reagált. Azt mondta, hogy amit én elmesélek, az tulajdonképpen vers. Azóta azt játszom, hogy verset írok. S mert örömet okozni csudára nagy öröm, a gondolatokat, amik később is születtek, elküldtem neki, döntse el ő, érdemes-e az öröme. Azóta is örülünk egymás örömének.

Vilcsek Adrienne: 1956. május 16-án születtem Budapesten, de kis kitérével gyerekkorom óta Gödöllőn élek.

A versek szeretetét néhai édesanyámtól örököltem, aki magyar-történelem szakos tanárként generációkkal szeretettette meg az irodalmat. 2005-től, 49 éves korom óta írogatok verseket, cikkeket. Írásaim több kiadványban is megjelentek.

Az írás számomra örömforrás, lelki töltekezés, menekülés a hétköznapi szürkeségéből.

Virág Balázs Face: „Csak egy srác vagyok, aki azt csinálja, amit szeret.”

Buddhista tanítónak és általános vallásbölesésznek tanul a Tan Kapuja Buddhista Főiskolán. Amatőr vagy underground író, költő, dalszövegíró, publicista, (esetenként) festő és grafikus, valamint fotós. Hősei és példaképei (a teljesség igénye nélkül): Henry Rollins, Ian MacKaye, Blaise Cendrars, Charles Bukowski, Kassák Lajos, Krúdy Gyula és Grandpierre Attila. A hardcore „do it yourself” (csináld magad) elvének híve, amit ma megtehet, azt meg is teszi. Futárként, sofőrként és statisztaként dolgozik, szeret állandó mozgásban és pörgésben lenni, és most éppen harmadik személyben beszél önmagáról.

Vörös Bernadett (Angel): 1979. március elsején láttam meg a napvilágot. Nagyon boldog és tartalmas gyerekkort tudhatok magam mögött, melyre mindig szívesen emlékezem. Édesapámat nagyon szerettem, tinédzser koromban mégse úgy viselkedtem vele, ahogy kellett volna. A bennem megbújó büntudat miatt jött létre az „Apukám emlékére” című versem. Magánéletem változásai, a megélt boldogságok és csalódások készítettek arra, hogy az érzéseimet kiírjam magamból. Ebben az időszakban inkább szomorú verseket írtam. 2008. május 16-án megismertem életem nagy szerelmét, akivel azóta is boldog párkapcsolatban élek, ezt tükrözik a kötetben is olvasható szerelmes versek.

GRAFIKÁK, FESTMÉNYEK ALKOTOI:

Benyusz Csilla: Óriási megtiszteltetés és egy jelentős mérföldköve grafikus pályafutásomnak az antológia borítójára kiírt pályázat megnyerése. Három éve költöztem fel a fővárosba Tiszalökről, annak reményében, hogy itt ki tudom majd bontakoztatni rajztehetségemet. A „sodrásban” szó nagyon megihletett, mivel számomra ez az élet nehézségeit szimbolizálja, amelyekkel nap mint nap szembe kell néznie az embernek, így nekem is. Sajnos, hányatott gyermekkorom nem volt épp ideális művészi adottságaim fejlesztéséhez, de legalább küzdeni megtanított. Elvégeztem egy alkalmazott grafikus képzést, és a későbbiekben szeretnék csak a rajzolás foglalkozni. Hiszek abban, hogyha igazán akarom, akkor minden lehetséges, és én is elismert művésszé válhatok. Kívánok e kötetben szereplőknek is hasonló sikereket és kitartást – szembeszállni a sodrással!

Fenyvesi Edit: Díszítő szobrászként végeztem Nyíregyházán. Dolgoztam Tiffany-üvegesként, keramikusként és grafikusként is. Nagyon szeretem a természetet, és szeretek a természetben lenni. A rajzolás és a festészet már gyerekkorom óta jelen van az életemben, és az idővel egyre fontosabbá vált számomra. Az elmúlt évben több könyvben illusztráltam, részt vettem néhány csoportos kiállításon és megnyithattam első önálló tárlatomat is „Nők a képzőművészetben” címmel. Itt akvarell és Tiffany képeim voltak kiállítva. Most éppen a Hunnia Art Bizstróban van önálló kiállításom, melynek a „Stílusok és változások” címet adtam. A közeljövőben több kiállítást is tervezek, ahol megmutathatom ezeket a képeket. Kedvenc idézetem: „Szép az, ami kétségbe ejt”

Gárdonyi Zsuzsanna: Valóság, ábrándok, képzelet ...ez mind-mind foglalkoztat. A színek és a formák világa, a kettő-

nek az összhangja érdekel igazán ...ahogy egy szép, íves vonal végigfut a papíron, és találkozik egy másik, izgalmas kanyarulattal. Van benne valami misztikum, ami magával ragad.

Pipei Borbála: Jelenleg a Szegedi Tudományegyetem képi ábrázolás szakos hallgatója vagyok, építészeti síkúveg szakirányon. 6 éve foglalkozom tűzzománcsal. Kiszámíthatatlansága ellenére (vagy éppen emiatt?) nagyon kedvelem ezt a technikát. Mindig izgalommal várom, hogy mi fog „kisülni” a tervből. Szeretem a színeket, a kontrasztokat, a lenolajkence illatát. Festői alkat vagyok, foltokban gondolkodom, nem vonalakban. A képzőművészet mellett az irodalom is közel áll hozzám. Sokat olvasok, egyik nagy kedvencem Edgar Allan Poe. Ars poeticám: „A művész semmit nem ér tehetség nélkül, de a tehetség semmit nem ér munka nélkül.” (Emile Zola)

Toldiné Horváth Ildikó: „Minden művész saját lelkébe mártja ecsetét, és saját szívét viszi a vászonra.” (Henry Ward Beecher)
Végzettségem szerint zongorista vagyok, a festést „ajándékba kaptam” kb. 7 éve.

A gyerekkori rajzórák után 20 évvel egy véletlen (betegség) folytán fogtam újra a kezembe a vízfestéket, és ekkor derült ki számomra, hogy a zene mellett a festés: önkifejezésem másik fontos eleme. Soha nem tanultam ezt az alkotási formát, minden belülről fakad, ösztönösen jön.

Amatőr festőként 2009-ben volt az első önálló kiállításom.

A Barátok Verslista levelezőlistának bemutatása



„A barátság klasszikus kapcsolat, s a mai ember a klasszikus kapcsolathoz kicsiny.” (Hamvas Béla)

Félreértés ne essék, nem vitatkozni akarunk az idézet szülőatyjával, csupán kiteljesíteni, tovább szöni e gondolatot a XXI. század embere számára. Napjainkra teljesen természetessé vált az információ könnyed áramlása a világhálón keresztül, így a kapcsolattartás már nem lehet kibúvó az egymást megismerés alól. Hiába élünk távol a másiktól, ha érdeklődésünk egyfelé mutat, nincs az a földrész, amely elválaszthatna minket, s ezáltal, egyfajta barátság ki ne alakulna közöttünk. Igen, barátság, egy apró rügy az emberi természet dzsungelében, mely, ha megfelelően ápolják, virágot bontva életre kelhet. Mindenkinek szüksége van valamilyen virágkehelyre, közösségre, ahol saját boldogságát megtalálja, s ehhez kíván segítséget nyújtani kis csapatunk, a **2000-ben** Anisse és Dina által **alapított** (és idén 11 éves) **Barátok Verslista** is. Hogy hogyan? Mondhatnám: klasszikusan, egyszerűen, a magunk kicsiny, szerény „eszközeivel”, mindenekelőtt a nyitottsággal. Szeretettel várunk ugyanis mindenkit, aki hozzánk hasonlóan affinitást érez a művészetek iránt, mint pl. az irodalom. Bízunk benne, hogy egy otthont tudunk ezáltal kialakítani a virtuális tér eme bizzar világában. Ehhez sokféleképp igyekszünk hozzájárulni. Ha már internet, létrehoztunk magunkról egy saját honlapot (<http://portal.verslista.hu>), mely állandóan frissülő oldalaival gyönyörködteti el az arra járókat. Ízelítőnek rögtön elolvashatók és megtekinthetők a Barátok írásai, (versek, prózák), alkotásai (grafikák, fotók), tájékoztatást kaphat az Olvasó a művészetek sokszínűségéről, (pl. zenei blokk, művészetek blokk), s részt vehet fórumunkon is, alkotásainkról írhat kritikát, rendelhet könyveinkből, vagy

információt szerezhethet további hasznos linkjeink által. S hogy miért is jó a Barátok tagja lenni? Mert nemcsak a gép mögött ülve ismerjük egymást, hanem egyre sűrűbben találkozunk az ország különböző helyein, s a tagok között szinte barátságok, szerelmek is kialakultak. Egymás szemét látva, egymás hangját hallva, egymás kezét fogva. Mert az internet csak egy lehetőség, hogy megtaláljuk egymást, s kapcsolatot tudunk tartani azokkal, kiktől nagy távolság választ el, mikor nincs arra lehetőség, hogy mindennap összefussunk az utcán, beüljünk egy kávéra, és így osszuk meg egymással gondolatainkat. Embernek maradni, nyitottnak a világ felé, egymás felé – talán ez az egyik jellemzője a Barátok vers- és irodalomkedvelők levelezési listájának, s reményeink szerint ez tükröződik a levelezőlista honlapján is. Tagjaink olyan humán érdeklődésű személyek, akik verseket, novellákat írnak a Listára, legyen saját vagy idézett alkotás. Mint afféle lelkes amatőrök vehetünk részt itt a különféle irodalmi, fotó- vagy grafikapályázatokon, egyéb műveltségi feladványokban, agytornáztató játékok inspirálhatnak, lehetőséget adva számunkra a kibontakozásra. Minden pályázatot szavazás követ, mely a mi „kezünkben van”, azaz egymás pályaműveire voksolunk. Természetesen nem elhanyagolható az elismeréssel járó jutalom sem, amely legtöbbször valamilyen könyv, kiadvány akár dedikálva is, de már maga a részvétel örömet okoz. Az emberi kapcsolatok személyes voltát mi sem kívánjuk megkerülni, ezért mindenkinek lehetősége van a találkozóinkon való megjelenésre, mely az ország különböző helyeit érinti. Ezenkívül részesei vagyunk a saját magunk által létrehozott antológiáknak (**Hálóba szőtt szavak**, **Álmodók Földje**, **VersüzeNET**, **A lélek temploma**, **Jelen-Lét**, **Tízek**). Rendelkezünk önálló folyóirattal (**Képzeld el...** címmel, elérhetősége: <http://kepzelde.hu>), novellás kiadvánnyal (**Magánkozmosz I-IV.**), és többféle kikaacsingatunk, értem ezalatt pl. az **Irodalmi Rádió**, a **Kaláka**, a **MAIT** és a **7Torony** nevű irodalmi portálokat, ahol mind az online, mind a nyomtatott sajtóban való publikálás adott lehet.

Barátaink, ismerőseink, rokonaink, lett legyen irodalommal, avagy más művészeti ággal foglalkozó egyén vagy társaság, lehetőséget kaphatnak reklám nélküli internet megjelenésre a <http://www.poeta.hu> társoldal alatt. Rendszeresen írunk ki nyílt pályázatokat, amiket szintén a <http://www.poeta.hu> oldalon találhat meg a érdeklődő.

Évente jelentetünk meg nyílt bekerülésű antológiákat is – **Sodrásban** címmel.

Úgy hiszem, ez a kis csapat – a nevéhez híven, – valóban egy baráti gárdává állt össze, így mindannyian egy-egy önálló gyöngyszem vagyunk társadalmunk kultúr-arszenáljában. Talán nem túlzás azt állítani, hogy ez a kis internetes sziget a lelkes emberek kikötője – azoké, akik nemcsak odaadásukkal támogatják a művészeteket, ezen belül az irodalmi élet terjedését, hanem anyagi segítséget is nyújtanak.

Évi 4500 forintos tagdíjunk fejében a fentebb említett lehetőségek között, értékes emberek értékes műveinek kavalkádjában bolyonghat a hozzánk ellátogató. A levelezőlistára a **subscribe@verslista.hu** címen lehet feliratkozni.

Irodalom Feketén–Fehéren – irodalmi folyóirat köszöntő és ajánló az új irodalmi laphoz

Köszöntelek, kedves Olvasó, aki kezébe veszed az „Irodalom Feketén–Fehéren” címmel jegyzett új irodalmi lap első négy számának egyikét! (Internetes változat: <http://feketen-feheren.poeta.hu>)

A lapot a Barátok Verslista – fáradhatatlan – alapítója, vezetője, Baranyai Attila „képzelte el”, s indította útjára azzal az elgondolással, hogy még egy lehetőséget teremtsen a megjelenésre mindazok számára, akik nem rendelkeznek könnyvnyi terjedelmű írással, akik szeretnék nyomtatásban látni eredetileg íróasztalfióknak szánt munkáikat, vagy nincs lehetőségük önálló kötet megjelentetésére.

S bár mindent megtett, hogy érveit elküldje a szélrózsa minden irányába, talán a mai gazdasági helyzet miatt, talán bizonytalanságból, talán félve az „ítélettől” az utolsó pillanatig nem volt jelentkező, hogy önállóan megtöltsen a folyóiratot, így a lapengedély s az indítással járó minden munka mármár veszendőbe ment.

S ezt a befektetett munkát sajnálva arra gondoltam, hogy annyi pletykalap, reklámújságnak nevezett szenny tölti meg a világot, hogy miért épp az ne kapjon lehetőséget, ami esetleg ennél jóval többet ad sok embernek, esetleg örömet szerez egy kis csapatnak, egy családnak, az egyénnek.

„Építs egy házat, ültess egy fát, nevelj egy gyermeket, írd egy könyvet, s nem éltél hiába.” - szól a görög bölcsesség.

Az Irodalom Feketén–Fehéren nem könyv, hanem egy negyvenoldalas folyóirat, amely azonban az először megjelenő szerzőnek igazi könyvélményt jelenthet. Az anyagi ráfordítást is visszakapja olyan formában, hogy ajándékozhatja ünnepekre, kedvességéből, viszonzásképpen mások kedvességéért. S akkor már megérte.

Ahogy a lap szinte egyetlen nap alatt összeállt, már meg is érkezett az első két jelentkező, így valószínűleg a következő számok is meg fognak születni.

A megjelenésről az alapító-főszerkesztő minden fontos információt elmond, én e sorokkal csak „jó utat”, „hosszú életet” kívánok ennek a lapnak, úgy is, mint első bemutatkozója, s úgy is, mint jövőbeni olvasója.

Találkozunk e lapban egymással minél többen, a szerzők és az olvasók oldaláról is!

A folyóirat iránti érdeklődéseket a folyoirat@poeta.hu címen várjuk!

Hasznos időtöltést kívánok: Bodó Csiba Gizella szerkesztő